

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Arnestus studijs litterarum absolutis, aulam Summi Pontificis adit, in eáque diu versatus, collectâ apud omnes non mediocri gratiâ, Patriam repetens, Metropolitanæ Pragensis Ecclesiæ Decanus creatur. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

Arnestus studijs litterarum absolutis, aulam Summi Pontificis adit, in eaque diu versatus, collecta apud omnes non mediocri gratia, Patriam repetens, Metropolitanæ Pragensis Ecclesiæ Decanus creatur.

AR. 1126

CAPUT XI.

Iam pridem significavi, temporum injuriâ, cruentissimisque in patria bellis, nihil propius factum, quam ut *Arnestus* cum omni memoria interiret; nam ea quæ superest ejus vita, par non est meritis, & malè cœlestibus tanti viri factis respondet. Titulos triumphorum scriptor ille imitari voluisse videtur, in quibus uno alterove verbulo (*de Britannia, de Germania, de Africa, aut de Carthagine*) pericula & prælia omnia, clades hostium, aucti Imperio fines, & quidquid immortale gestum erat, exprimebatur. Apparet ex veteribus libris, *Arnesti* nostri vitam pluribus historicis argumentum dedisse scribendi, sed blattis & tineis, ac fortè etiam flammis, pabulum præbuerunt. *Chronicon* Glacensis Monasterij Anno 1457. à *Michaële de Nissa* loci Præposito scriptum, laudat quandam historiam Regum Bohemiæ, in qua immortalia *Arnesti* facta leguntur; at ubi is liber est? simile sinè dubio fatum invenit cum eo, quem *librum dierum sermonum Regum Iuda*, sacræ litteræ vocaverunt. Idem Chronici scriptor, cum aliqua in *Arnesti* laudem afferre cœpisset, & lectores admiratione

Veni, Vidi, Vici.

De *Arnesto* plurima in Antiquitate scripta.*Chronicon* Glacense M. S.

Vide Interpretes in l. 3. Regum C. 14.

tionem viri suspensos teneret, subito mutatâ voluntate, in medio cursu restitit, & quasi nimium nota omnibus, & pervulgata narrasset, quid inquit, istis immoramur, cum alibi sufficienter descripta sint? quâ intempestivâ correctionis figurâ *Arnestum* gloriâ, nos omnes pulcherrimorum exemplorum utilitate fraudavit. Sed nos agamus, quod possumus. Confecto studiorum *Bononiæ, Paduæq;* curriculo Romanam Curiam accessisse *Arnestum*, ex ipso satis cognoscimus ita scribente: *ivi Pragam, postea transivi ad aliquot loca studiorum, & demum Curiam Romanam.* Florebat tùm divitijs, pietate, ingenijs, doctrinâ, & bonis omnibus Gallia, ut verè *Pharetram Christi* cum *Honorio III.* Pontifice diceres, ex qua in corda hominû sagittas lectissimas (viros scilicet sanctissimos & doctrinâ clarissimos) mitteret Deus, Regesq; armaret, sub quibus populi caderent, & inimicorum DEI corda vulnerarentur, quiq; velut *primogeniti Ecclesie*, hostiles hæreticorum profligarent exercitus. Incendebant hæc pietatis, & doctrinæ studia ex proximo Romani Pontifices, qui *Avenione* in Gallia sedebant id temporis, ut Curia Romana *Lutetia* similior, quàm *Roma* videretur; nam è Gallia plerique eâ ætate Pontifices legebantur. Hunc piæ Gallie habitum gentilem, morésque omnes *Arnestus* didicerat, ut velut antè *Italiam*, sic postea *Gallis* Pontificibus, totique genti, & Aula in summis amoribus esset. *Magno ab omnibus hominibus* (verba sunt Manuscripti Codicis) affectu dilectionis fovebatur, præsertim in Curia Romana; dum enim ex jussu Imperatoris ipsam Curiam Romanam, quam sæpius in Legationibus ipsius Imperatoris visitabat, intraret, Papa & Cardinales ipsius, singulari ipsum honore præ cæteris honestabant, ejsq; verbis credentes, in ipsius petitionibus, & legationibus gratiosius expediebant. Sed quid primùm Aulam adiens *Arnestus* gesserit, quæ fuerint tanti honoris initia, aut quæ relicta virtutum exempla, altum in omnibus libris silentium; adeò neque constat, quo potissimum anno reversus in Patriam, quo Sacerdotio initiatus, aut honoribus admotus sit; ordinem tamen in dignitatibus ipse indicat, cum post Aulam aditam, Promotionem, deinde Ordines, tùm beneficia Ecclesiastica se consecutum ponit. Verisimile

Chronicon Fla-
cense dt. 5.

Arnestus Cu-
riam Roma-
nam accedit.

M. S. Arnesti,
quo Visio nar-
rantur.

Aula Roma-
na, & Ponti-
fices diu ha-
bitabant in
Gallia.

Arnestus in
Gallia, & in
Aula Roma-
na multam
colligit gra-
tiam.

simile mihi fit commendatione, & favore summi Pontificis Joannis XXII. ad Canonatum Ecclesiae Pragensis absentem (quod illi saeculo non inusitatum fuit) erectum, suis deinde virtutibus, & doctrinae merito, post annos aliquot, *Decanum Ecclesiae*, auctore *Ioanne Rege*, voce & suffragijs Canonorum nominatum, ac jam praesentem, solenni caerimonia creatum esse: nam quis tam ignarus moris antiqui reperietur, ut credat eum, qui *Decanus* electus sit, prius *Canonicum* ejus Ecclesiae non fuisse? & cum sua *Venerabili Capitulo* constaret libertas, praeteritis omnibus, electum contendat, qui ex coetu Canonorum, & Ecclesiae illius corpore, non esset? nisi forte id magna doctrinae datum putemus. Sed, ut dixi, res nota in Antiquitate, & propè carens exemplo. Destitutor *Pragensis Ecclesiae* monumentis, & consulere absens manu scripta non possum, ut cui *Arnestus* in ea dignitate successerit, proferam; sed Anno 1326. eam dignitatem adijisse, electumque *Decanum*, facile ex Notis, quas subjeci, patebit.

Arnestus
Canonicus
Pragensis.

Arnestus
Decanus
Pragensis
Ecclesiae
Metropolitanae.

Notæ in Caput XI.

Historiam Regum Bohemiae. *Eundem librum* plura *manuscripta vetera* citare solent, atq; ipse Carolus Imperator in *vita sua* (quam edidit Freherus) quoties aliquid praeterijisse sibi visus est, aut minus explicuisse, ad eam historiam & *Chronica Regum Bohemiae Filios suos* (quibus scribebat) remittit. Existimo Reges Bohemiae *Veteres*, atq; ipsum Carolum (qui artes regnandi callebant optimè) habuisse semper viros doctissimos ad latus, quorum labore temporum *Annales* conficerentur. Utinam in nunc libri, sicubi in *scrinijs Antiquitatis* latent, appareant! Nam quod aliqui *Pulkawam*, qui Caesaris Caroli tempore *Bohemicam* historiam scripsit, suspicantur, de nihilo est, cum ea qua à Carolo, alijsq; *Manuscriptis codicibus* citantur, non habeat.

Chronicon
Regum Bo-
hemiae Veteris
perijisse vi-
detur.

studia litte-
rarum Majo-
ribus in pre-
tio,

illi sæculo inusitatum non fuit. *Habebant ab-
sentium rationem Majores nostri, ac præcipuè si litterarum causâ ab-
essent. Ita Pretislaus, dum Bononiæ studeret, his ipsis annis in Epi-
scopum Wratislaviensem à Canonicis electus, ut narrat, Schickfus.
in Annalib. Silesiæ lib. 3. cap. 2.*

Quo anno e-
lectus in De-
canum fit
Arnestus.

Ex notis patebit. *Id sic probò: decem & septem annos
Ecclesiæ Pragensis, Decani nomine, præfuisse Manuscripti Codices af-
firmant (Cruger. in pulveribus sacris ult. Junij) constat item o-
mnium historicorum fide (Hagecij, Lupacij, Weleslavini, Chronici Gla-
censis, Vita scriptoris, Pontani) Episcopum creatum Anno sæculi
1343. hinc manifestè conficitur, anno, quem nominavi, 1326. Deca-
num electum.*

An. 1336

Sancti Viti Templum ab Joan-
ne Rege spoliatur, Arnesto Decano
frustra obnitente; interea Carolus
Princeps, Arnesti virtute &
Scientiâ capitur.

CAPUT XII.

Ioannes Rex
Bohemiz ar-
mistis inclutus,

Regnabat apud Bohemos hoc tempore Ioannes, *Henrici
septimi Cæsaris filius, ex Luxemburgensi stirpe, Princeps
ad bella natus, nec magis virtutibus, quàm vitij nobi-
lis; in utramque enim partem veterum Regum more,
præceps ferebatur. Is cum bella per terras omnes circumferret,
neque vicinos tantum Austriacos juxta Bavaros, Polonos, sed do-
mesticos*